

Securitatea informațională și terorismul- preocupare globală

*Tatiana Busuncian
Dr., conf. univ.*

Chișinău - 2023

Conținuturi, obiective de referință, cuvinte-cheie

Conținuturi:

1. Istoriografia cercetării securității informaționale și terorismului internațional.
2. Noțiunea de securitate informațională, noțiunea de terorism.
3. Eficiența și rolul colaborării internaționale în domeniul prevenirii și combaterii terorismului.

Obiective de referință:

- să relateze despre istoriografia cercetării securității informaționale;
- să definească noțiunea de securitate informațională, noțiunea de terorism;
- să estimeze provocările actuale în domeniul securității informaționale;
- să evalueze eficiența și rolul colaborării internaționale în domeniul prevenirii și combaterii terorismului.

Cuvinte-cheie: *securitate informațională, terorism, colaborare, global.*

Terorismul – amenințare majoră la adresa securității statelor și civilizației

Istoriografia cercetării securității informaționale și terorismului internațional

Informația este obiectul principal de lucru la momentul actual. Informația este un element indispensabil care asigură funcționalitatea oricărui sistem împreună cu echipamentul de protecție. Calitatea informațiilor deținute de părți la confruntare afectează în mod direct capacitatea lor de luptă.

De la sfârșitul secolului XX și începutul secolului XXI s-a dezvoltat un spectru de cercetări științifice consacrate problemelor securității informaționale. Cercetarea fenomenului securității informaționale are un caracter complex. În prezent, subiectul dat este sub vizorul cercetătorilor și specialiștilor din domeniul studiilor teoriei relațiilor internaționale, științe militare, psihologie, jurnalism, etc. Analiza surselor bibliografice, ce vizează nemijlocit problematica securității informaționale internaționale, este sistematizată din perspectiva arealului geografic academic și consecutivitatea cronologică, în conformitate cu logica obiectului și subiectului de cercetare. Fundamentarea conceptuală este privită din perspectiva cercetării lucrărilor realizate de autori occidentali, din România, Federația Rusă și din Republica Moldova.

Istoriografia cercetării securității informaționale și terorismului internațional

În prezent, în literatura de specialitate occidentală este descris un număr semnificativ de idei și propuneri rezonabile de natură teoretică și practică, identificăm unele abordări științifice cu privire la problemele de utilizare a informațiilor, resurse și tehnologii informaționale orientate în urmărirea scopurilor politice, economice, sociale, militare și de altă natură. Aceste idei sunt susținute de autori precum: Toffler E., Stiglitz J.E., Masuda Y., Schmit M.N., Defarges P. M., etc.

Specificul lucrărilor autorilor români constă în evaluarea perspectivelor de dezvoltare a tuturor instituțiilor de securitate și informații. Cercetători precum Manea V., Popa R., Niță C., Tănase T., Stoica C., susțin ideea că securitatea informațională este mai mult decât o simplă problemă de strategie, acesta rezumând o întreagă epocă istorică, oglindind capacitatele științifice, economice, culturale, precum și tehnice specifice perioadei în care se desfășoară și gradul de dezvoltare al actorilor implicați.

Istoriografia cercetării securității informaționale și terorismului internațional

Investigațiile cercetătorilor din Federația Rusă ale căror lucrări se referă la problemele securității informaționale, societății informaționale în contextul globalizării, sunt prezentate și analizate într-un sir de lucrări ai cercetătorilor: Belevskaia I.A., Zelenkov M.Yu., Chusavitina G.N. Davletkirieva L.Z. Cernova E.V., Streltsov A.A., Rassolov M.M., Starkin S.V. și alții.

Procesul de studiere a securității informaționale în Republica Moldova este relativ nou, pronunțindu-se mult mai mult după declararea independenței statului. În spațiul științific al Republicii Moldova, tema investigației este supusă unor cercetări în articole și materiale analitice de către politologi, sociologi și jurnaliști, precum Afanas N., Busuncian T., Capcelea V., Hatneanu D., Moraru V., Moraru S., Safonov G. și alții. De asemenea, în cadrul conferințelor științifice sunt puse în discuție și prezentate analize și recomandări ce vizează modernizarea sistemului de securitate al Republicii Moldova.

Abordările la tema cercetată și sinteza lucrărilor autorilor citați, ne determină să constatăm că sfera informațională, ca factor de organizare a societății contemporane, are o influență activă asupra componentelor politice, economice, sociale, de apărare, diplomatice și tehnologice ale securității statului. În cea mai mare parte, integritatea lumii contemporane, ca societate globală, este asigurată de schimbul de informații. În noul context de securitate, securitatea informațiilor și cooperarea internațională dintre state au sarcina de a identifica și de a sprijini oportunitățile care vizează atingerea intereselor naționale/internaționale și de a afirma valorile de securitate, folosind instrumentele specifice epocii informaționale.

Istoriografia cercetării securității informaționale și terorismului internațional

În gestionarea securității informaționale se poate observa că provocările vin de la diferiți actori ai acestui numit „război informațional”. Identificarea acestor actori în societatea modernă, plină de posibilități tehnologice, este și mai complexă.

La etapa actuală este nevoie urgentă de politici de stat bine definite, care să reunească principiile democratice și libertatea de informare cu securitatea informațională a unei țări.

Realizările științifice și tehnologice, în ultimele decenii, a favorizat creșterea economică, dezvoltarea nivelului de bunăstare a populației, competitivitatea statelor în comunitatea mondială, gradul de asigurare a securității naționale și integrarea echitabilă în economia mondială. Ponderea substanțială și expertizarea domeniului securității informaționale aparține umanității, aproape orice tehnologie inventată, care a implicat sferele sociale și economice au influențat dezvoltarea civilizației.

Notiunea de securitate informațională

Conform legii privind Concepția securității informaționale a Republicii Moldova:

securitate informațională – stare de protecție a persoanei, societății și a statului, care determină capacitatea de rezistență la amenințările împotriva confidențialității, integrității și disponibilității în spațiul informațional;

securitate informațională a Republicii Moldova – stare de protecție a persoanei, societății și a statului, a drepturilor și intereselor acestora în spațiul informațional, stipulate de Constituție și alte legi ale Republicii Moldova, precum și a drepturilor și intereselor ce țin de căutarea, crearea, recepționarea, expedierea, distribuirea, prelucrarea, stocarea, utilizarea și protecția informației în spațiul informațional;

spațiu informațional – mediu de activitate asociat cu formarea, crearea, transformarea, transmiterea, utilizarea, stocarea informațiilor, care produce efecte la nivel de conștiință individuală și socială, infrastructură informațională și informație;

Politica de asigurare a securității informaționale a Republicii Moldova – domeniu ce determină direcțiile de bază ale activității autorităților administrației publice, obligațiile și responsabilitățile acestora privind protejarea intereselor naționale în spațiul informațional, în limitele competențelor și direcțiilor de activitate, și se bazează pe respectarea echilibrului dintre interesele persoanei, societății și statului în domeniul informațional.

NOTIUNEA DE SECURITATE INFORMAȚIONALĂ

Securitatea informațională a Republicii Moldova este una încă rigidă, care necesită o restructurare cât mai grabnică. Măsurile speciale de protecție întreprinse pentru a preveni atacurile cibernetice moderne asupra infrastructurilor critice ale întreprinderilor responsabile nu sunt suficiente.

Pentru a preveni amenințările cibernetice este necesar să se implementeze soluții complete pentru protecția rețelelor, care includ soluții de asigurare a securității naționale. În lumea tehnologiei de astăzi, multe entități guvernamentale și din sectorul privat consideră că o alianță de partajare a informațiilor despre securitatea cibernetică între agențiile guvernamentale și întreprinderile private este cursul principal al acțiunilor de apărare împotriva atacurilor informaticе.

La etapa actuală Republica Moldova are nevoie de politici și reglementări pentru menținerea unui nivel înalt în securitatea rețelelor și a sistemelor informaționale, precum și implicarea operatorilor de servicii esențiale în asigurarea informației pentru menținerea securității cibernetice la nivel național. Inventivitatea infractorilor cibernetici care vin cu noi modalități de a profita de breșele de securitate în detrimentul cetățenilor, întreprinderilor și guvernelor, depășesc granițele jurisdicțiilor naționale. Astfel, sunt necesare o multitudine de detalii ce țin de capacitatea și infrastructura necesară care să permită depistarea, investigarea și urmărirea în timp util a conexiunilor informaticе și a posibilelor legături cu alte forme de activitate infracțională.

NOTIUNEA DE SECURITATE INFORMATIIONALĂ

Guvernul Republicii Moldova recunoaște necesitatea de a îmbunătăți securitatea informațională și înțelege că această securitate este corelată în mod direct cu securitatea națională în această epocă globalizată a tehnologiei. Finalizarea legislației naționale în acest domeniu, inclusiv stabilirea și aplicarea măsurilor de securitate de bază pentru infrastructura informațională națională, este o prioritate a guvernului. Aceasta este unul dintre pilonii principali ai unui sistem de securitate cibernetică.

Spațiul informațional este de fapt un teren de confruntare care a devenit un nou mediu de ducere a războiului, al cincilea după uscat, mare, aer, spațiu. Este evident faptul că toate conflictele în prezent și în viitor au și vor avea și o componentă virtuală, fie în fază inițială a conflictului/războiului, fie sub formă de agresiune în sensul direct al cuvântului, fără desfășurarea altor forme de luptă. În absența unor acorduri internaționale și a ne dorinței de a conveni asupra normelor generale de interpretare a problemei, actorii cu intenții agresive posedă agilitate și flexibilitate în dezvoltarea și punerea în aplicare a potențialilor atacuri cibernetice.

Protejarea informațiilor extrem de sensibile și a infrastructurii critice este cel mai important aspect al securității interne. Societățile moderne depind de acestea pentru a funcționa bine. Protecția datelor și disponibilitatea non-stop a sistemelor de comunicații au devenit probleme de supraviețuire în secolul XXI. Spațiul cibernetic oferă oportunități enorme, dar aceasta implică, de asemenea amenințări reale la adresa securității interne, a datelor, sistemelor electronice și a vieții private.

Noțiunea de terorism

Din punct de vedere etimologic, noțiunea de *terorism* este un derivat de la *teroare* de origine latină. Încă înainte de romani, în mitologia greacă, teroarea (Phobos) și frica (Deimos) erau numele date celor doi cai, care trăgeau carul de luptă al lui Ares, zeul războiului.

Simbolistica acestor cuvinte este semnificativă. Războiul, lupta, conflictul presupun recurgerea la folosirea forței, a mijloacelor violente, destructive. Resorturile psihologice ale acestui proces sunt frica (teama) și teroarea. Grecii subliniau independența relativă dintre aceste două concepte ce se interrelaționează. Frica era cunoscută de ei și ca o reacție la lucruri noi și ciudate, neașteptate și periculoase. Frica era o reacție a cetățenilor eleni la schimbările politice majore din cetate (polis), în cazul în care aceste schimbări erau atât de semnificative încât să amenințe securitatea lor individuală și a comunității sociale din care făceau parte.

Teroarea era încă de pe atunci percepută ca folosirea sistematică a fricii pentru a obține ceva. Prin noțiunea de teroare, examinată independent, se înțelege o stare de teamă extremă care însăși tulbură și paralizează. Această teamă colectivă poate fi indusă prin *terorizare* adică prin practicarea amenințării cu violența sau folosirea acesteia. La rândul ei, violența este definită ca recurgerea la forță de către un individ sau un grup în vederea prejudicierii integrității unor persoane sau bunuri.

DEFINIȚII ALE NOȚIUNII DE TERORISM

* În prezent există circa 200 definiții ale noțiunii de terorism. Însă nu există un consens internațional privind definirea terorismului de către specialiștii din domeniul politologiei, sociologiei sau al științelor militare.

Singurul element în privința căruia specialistii ajung oarecum la un numitor comun ține de acceptarea tipurilor general-reprezentative de terorism, respectiv distingerea clară între terorismul de stat – exercitat de servicii/agenții specializate care dețin monopolul coerciției – și terorismul politic – exercitat de “actorii temporari”, practicat la începuturile sale la nivel intern, apoi la nivel internațional.

Acesta din urmă are drept autori indivizi sau grupuri bine pregătite și puternic motivate etnic, religios și politic. A. Schmid, cercetător olandez cu renume internațional în studii privind fenomenul terorismului, și A. Jongman, cercetător olandez de la Universitatea din Leiden, au colectat 109 definiții academice și oficiale ale terorismului, analizând principalele elemente, cât și modalitățile de prevenire a acestora. Au fost identificate 22 de elemente în aceste definiții și a fost calculată frecvența apariției lor.

DEFINIȚII ALE NOȚIUNII DE TERORISM

Nr. d/o	Elemente	Frecvența (%)
1	Violență, forță	83,5
2	Motivații politice	65
3	Frică, accent pe teroare	51
4	Amenințare	47
5	Efecte psihologice și reacții anticipate	41,5
6	Discrepanță între obiective și victime	37,5
7	Aceiuni intenționate, planificate, organizate și sistematice	32
8	Metodă de luptă, strategie, tactică	32,5
9	Extranormalitate cu încălcarea normelor acceptate, fără constrângeri umanitare	30
10	Constrângere, estorcere, conciliere	28
11	Cu aspect publicitar	21,5

Nr. d/o	Elemente	Frecvența (%)
12	Caracter arbitrar, impersonal și aleatoriu, imparțialitate	21
13	Civili, necombatanți, neutrali, victime	17,5
14	Intimidare	17
15	Nevinovația victimelor	15,5
16	Grup, mișcare, organizație cu scop răufăcător	14
17	Aspect simbolic, demonstrativ pentru alții	13,5
18	Incomensurabilitate, imprevizibilitate și neașteptarea unei violențe	9
19	Clandestin, cu aparențe normale	9
20	Repetitiv, caracter de serie și campanie a violenței	7
21	Caracter penal	6
22	Exigențe pentru terți	4

EFICIENȚA ȘI ROLUL COLABORĂRII INTERNAȚIONALE ÎN DOMENIUL PREVENIRII ȘI COMBATERII TERORISMULUI.

Deoarece terorismul a devenit un fenomen global, el trebuie tratat respectiv. Aceasta ar stimula **colaborarea, cooperarea și conlucrarea** tuturor statelor la acțiuni comune împotriva terorismului, acțiuni bazate pe o concepție unitară, care ar aborda întreaga gamă de instrumente și mecanisme dimensionale ale cauzelor și formelor de manifestare a terorismului, în plan național, regional și internațional.

Dacă în ultimele decenii ale secolului al XX-lea terorismul părea că are o dimensiune regională, având centre mai puternice de manifestare în Asia, Orientul Mijlociu și America Latină, în prezent acesta este cu adevărat global, tinde să se prezinte sub mai multe forme și își „îmbunătășește” capacitatea de supraviețuire prin adaptarea rapidă la mediul de securitate actual, exploatand în propriul beneficiu valorile democrației, cele mai actuale descoperiri ale științei și tehnicii, lacunele din sistemele de securitate și, evident, utilizând șantajul, corupția, amenințarea, forța și altele.

După încheerea „razboiului rece” terorismul internațional reprezintă principala amenințare și risc la adresa securității internaționale și aceast flagel poate fi combătut numai prin colaborarea internațională a serviciilor speciale.

EFICIENȚA ȘI ROLUL COLABORĂRII INTERNAȚIONALE ÎN DOMENIUL PREVENIRII ȘI COMBATERII TERORISMULUI.

În opinia lui A. K. Cronin, globalizarea terorismului este amenințarea principală a stabilității pe termen lung în secolul al XXI-lea.

Beneficiul globalizării constă în faptul că reacția internațională la rețelele teroriste a început, de asemenea, să devină tot mai globală, domeniile recente de îmbunătățire semnificativă fiind colaborarea internațională privind aplicarea legislației, controlul de informații și, în special, controalele financiare.

A.K. Cronin este de părere că trebuie să se depună un efort chibzuit de a depăși interesul episodic curent în următorul fenomen, deoarece terorismul este o amenințare nestatală puternică, fără precedent asupra sistemului internațional, încât nici un stat, indiferent de cât de puternic ar fi în mod tradițional, nu-l poate învinge singur, mai ales dacă-i lipsesc cele mai creative minți instruite și implicații pe termen lung în această luptă.

Coordonarea eforturilor informative, schimbul de informații și alte nevoi de cooperare se realizează prin protocoale, programe, proiecte ori operațiuni informative, în timp ce conlucrarea, conform opiniei experților se referă la activitatea din interiorul unui serviciu de informații, iar colaborarea și cooperarea se realizează în spațiul intern sau extern.

EFICIENȚA ȘI ROLUL COLABORĂRII INTERNAȚIONALE ÎN DOMENIUL PREVENIRII ȘI COMBATERII TERORISMULUI.

Cât privește colaborarea, cercetătorii sunt de părere că aceasta se referă la inițierea și dezvoltarea unor proiecte (de colaborare) a unor acțiuni specifice care vizează obținerea, verificarea și valorificarea informațiilor și produselor informaționale, în timp ce cooperarea presupune organizarea, coordonarea, susținerea și realizarea în comun a unor acțiuni specifice de către structurile comunităților de informații.

Experții subliniază că o comunitate de informații nu este un simplu conglomerat de instituții care, separat unele de altele, asigură securitatea statului. O comunitate de informații este un tot integrat, este un sistem organizațional al cărui produs finit este informația de securitate națională. Toate aceste componente sunt corelate, colaborarea dintre instituții fiind principiul fundamental al funcționării comunității de informații.

Colaborarea și cooperarea instituțiilor în cadrul comunităților de informații oferă câteva avantaje majore: asigură completarea și verificarea informațiilor, previne dezinformarea, evită suprapunerile și rivalitățile disfuncționale. Indiscutabil, elementul coagulant al cooperării internaționale în domeniul serviciilor speciale îl reprezintă amplificarea fără precedent a terorismului internațional, atât în ceea ce privește gravitatea actelor comise (din punct de vedere al numărului de victime și al pagubelor produse), cât și al formei sale de manifestare.

Noua configurație a amenințărilor a determinat statele din spațiul euro-atlantic să implementeze reforme de amploare în domeniul informațiilor, materializate prin strategii, politici de securitate, planuri de acțiuni și reglementări.

În Republica Moldova

Cele mai mari surse interne de insecuritate care încurajate și favorizate din exterior prin segmentul transnistrean afectează securitatea, unitatea și independența teritorială a țării:

- managementul defectuos;
- decăderea economică cu consecințele sale sociale;
- instabilitatea politică.

Serviciile speciale ale Republicii Moldova, ca și societatea în ansamblu, sunt în proces de transformare. Anume în aceste momente, când tranziția slăbește potențialul militar, economic, social-demografic al societății, aceasta este mai vulnerabilă față de pericolele din interior și din exterior. În al doilea rând, suntem martorii unei lumi în plin proces de globalizare.

Republica Moldova a elaborat și implementat la nivel național o politică activă privind prevenirea și combaterea terorismului

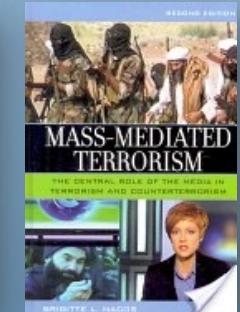
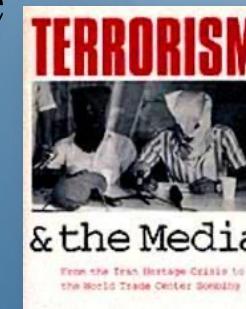
Mecanismul realizării acestei politici se întemeiază pe principii definitorii cum ar fi:

- a) legalitate;
- b) prioritatea măsurilor de prevenire a terorismului;
- c) inevitabilitatea pedepsei pentru săvârșirea unui act terorist;
- d) îmbinarea metodelor publice și secrete de combatere a terorismului;
- e) folosirea în complex a măsurilor de profilaxie, juridice, politice și social-economice;

Republica Moldova a elaborat și implementat la nivel național o politică activă privind prevenirea și combaterea terorismului

- f) prioritatea protejării drepturilor persoanelor puse în pericol de un act terorist și minimizarea pierderilor de vieți omenești;
- g) cedări minime în fața teroristului;
- h) dirijare unipersonală a forțelor și mijloacelor antrenate în desfășurarea operațiilor antiteroriste;
- i) publicitate minimă a procedeelor tehnice, a tacticii de desfășurare a operațiilor antiteroriste și a componenței participanților la aceste operațiuni.

Sistemul organelor securității statului

Potrivit art. 13 din Legea privind organele securității statului, sistemul organelor securității statului este format din Serviciul de Informații și Securitate, Serviciul de Protecție și Pază de Stat, Poliția de Frontieră a MAI și Serviciul Vamal, care își desfășoară activitatea în conformitate cu legile respective, precum și din instituțiile de învățământ și alte instituții și organizații nemilitarizate ale organelor securității statului

Autoritățile care desfășoară activitate de combatere a terorismului

- Președintele Republicii Moldova coordonează întreaga activitate de combatere a terorismului;
- Guvernul Republicii Moldova este principala autoritate responsabilă de organizarea activității de combatere a terorismului și de asigurarea acesteia cu forțele, mijloacele și resursele necesare;
- Serviciului de Informații și Securitate ca autoritate națională desfășoară nemijlocit activitatea de combatere a terorismului;
- Centrul Antiterorist al Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova este abilitat cu dirijarea, coordonarea și realizarea măsurilor de combatere a terorismului.

Autoritățile Republicii Moldova care desfășoară activități de combatere a terorismului, în limitele împoternicirilor lor

- a) Procuratura Generală;
- b) Ministerul Afacerilor Interne;
- c) Ministerul Apărării;
- d) Poliția de frontieră;
- e) Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale;
- f) Serviciul de Protecție și Pază de Stat;
- g) Serviciul Vamal;
- h) Ministerul Dezvoltării Informaționale;
- i) Departamentul instituțiilor penitenciare al Ministerului Justiției.
- j) Serviciul prevenirea și combaterea spălării banilor al Centrului Național Anticorupție.

Autoritățile Republicii Moldova care desfășoară activități de combatere a terorismului, în limitele împuternicirilor lor

Astfel, prezența unui ansamblu larg de autorități cu atribuții de asigurare a securității naționale impune necesitatea coordonării activității acestora în scopul preîntâmpinării și contracarării eventualelor pericole de ordin intern și extern.

În toate țările dezvoltate persoana cu cea mai mare funcție de stat responsabilă de asigurarea securității naționale este șeful puterii executive. În Republica Moldova și în SUA persoana responsabilă este președintele țării.

Pe lângă șeful puterii executive funcționează organul suprem ce îl consultă în problemele securității naționale, coordonează politica departamentelor responsabile de asigurarea ei, trasează obiectivele strategice al activității acestora – Consiliul Suprem de Securitate.

Directiva de acțiuni antiteroriste

O realizare majoră a anului 2011 a fost elaborarea „Directivei de acțiuni antiteroriste”, în baza căreia acționează toate marile unități, unitățile și subunitățile militare desemnate la participarea în acțiunile antiteroriste. Directiva este elaborată în conformitate cu Legea nr. 539-XV din 12 octombrie 2001 cu privire la combaterea terorismului cu modificările și completările ulterioare. A fost întocmit planul de estimare a pericolelor la Obiectivele de importanță majoră a Armatei Naționale și, totodată, au fost verificate unitățile și instituțiile militare în acest sens.

Colaborare, cooperare, conlucrare

Este de menționat faptul, că în articolul 4 al Legii nr. 539-XV este prezentată poziția principală a Republicii Moldova referitoare la necesitatea de a accentua conlucrarea și ajutorul reciproc al statelor și diferitelor organizații în domeniul activității teroriste. Prin această prevedere se menționează că statul nostru, bazându-se pe principiile internaționale în domeniu, este deschis colaborării cu organele de ocrotire a normelor de drept și serviciile speciale ale altor state, precum și cu organizațiile internaționale în competența căroră intră lupta împotriva terorismului. De asemenea, prin includerea prevederii respective se remarcă necesitatea utilizării multilaterale a experienței internaționale în lupta împotriva acestui fenomen, crearea unui mecanism eficient de combatere a terorismului internațional, blocarea sigură a posibilelor canale ale traficului de armament și substanțe explozive atât în interiorul țării, cât și a „importului” din țările străine .

Colaborare

Aspectul combaterii terorismului, identificarea factorilor generatori ai acestui fenomen constituie o chestie de importanță cât națională, atât și internațională, necesitând o soluționare imediată.

Din acest motiv considerăm oportună perfecționarea neîntârziată, în caz de necesitate, a legislației ce ține de domeniul vizat, atrăgând la această activitate și societatea civilă.

Principii de colaborare în combaterea terorismului

La momentul actual se impune elaborarea unor principii de colaborare în combaterea terorismului dintre instituțiile statale și business, dintre instituțiile statale și societatea civilă (ne referim, în special, la organizațiile neguvernamentale). Un capitol aparte îl poate constitui colaborarea dintre instituțiile statale și presă. Scopul primordial este de a mobiliza toate forțele și mijloacele din societate la soluționarea în comun a sarcinii de depistare, prevenire și contracarare a terorismului, de acționat în aşa fel ca această sarcină să nu fie privită doar ca una ce ține de serviciile speciale și instituțiile de menținere a ordinii publice.

Serviciile speciale din Republicii Moldova pledează pentru punerea accentului pe prevenirea manifestărilor teroriste în primul rând și apoi pe contracararea lor. În acest context vom menționa doar câteva dintre sarcinile majore comune, care după părerea noastră stau în fața autorităților publice abilitate cu prevenirea și combaterea terorismului și a societății civile: propagarea în societate a valorilor posibil mai puțin apreciate astăzi, cum ar fi patriotismul, conștiința civică și vigilența ce ar putea deveni pârghii importante în procesul cultivării la populație a sentimentului de respingere a ideilor extremist-teroriste.

Legislația națională în domeniul prevenirii și combaterii terorismului

- Legea nr.190-XVI din 26.07.2007 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului;
- Legea nr. 229-XV din 5 iunie 2003 privind desemnarea organului competent al Republicii Moldova pentru relații oficiale cu Centrul Antiteroare al statelor membre ale Comunității Statelor Independente;
- Hotărîrea Parlamentului nr. 464-XV din 27 septembrie 2001 cu privire la combaterea terorismului;
- Hotărîrea Guvernului nr. 778 din 14 iunie 2002 „Privind aprobarea Regulamentului-tip al grupului operativ pentru dirijarea operației antiteroriste”;
- Hotărîrea Guvernului nr. 873 din 8 iulie 2002 „Pentru aprobarea Regulamentului privind modul de reabilitare socială a persoanelor care au suferit în urma unui act terorist”;
- Hotărîrea Guvernului nr. 1295 din 13 noiembrie 2006 „Privind Centrul Antiterorist al Serviciului de Informații și Securitate”.

Rezoluțiile Consiliului de securitate al ONU în domeniul prevenirii și combaterii terorismului la care Republica Moldova este parte

- Rezoluția 1373 anul 2001
- Rezoluția 1540 anul 2004
- Rezoluția 1617 anul 2005
- Rezoluția 1324 anul 2005

Convenția și protocolul Consiliului Europei în domeniul prevenirii și combaterii terorismului la care Republica Moldova este parte

- Convenția europeană pentru reprimarea terorismului, Strasbourg, 1977;
- Protocolul de amendare a Convenției europene pentru reprimarea terorismului, Strasbourg, 2003.

Acordul , decizia și protocolul CSI în domeniul prevenirii și combaterii terorismului la care Republica Moldova este parte

- Acordul privind colaborarea statelor-membre ale Comunității Statelor Independente în lupta cu terorismul, Minsk, 1999;
- Decizia privind Centrul Antiteroare al statelor membre ale Comunității Statelor Independente, Minsk, 2000;

- Protocolul privind aprobarea Regulamentului cu privire la modalitatea organizării și desfășurării în comun a măsurilor de combatere a terorismului pe teritoriile statelor membre ale Comunității Statelor Independente, Chișinău, 2002.

Acordul GUAM în domeniul prevenirii și combaterii terorismului la care Republica Moldova este parte

Acordul privind colaborarea între guvernele statelor-membre ale GUAM în domeniul combaterii terorismului, crimei organizate și altor tipuri de infracțiuni grave, Yalta, 2002

Concluzie

Realizând totalmente imperativul combaterii terorismului, țara noastră, după cum s-a menționat anterior, este parte a coaliției antiteroriste globale și susține eforturile comunității internaționale în contracararea fenomenului, acest lucru fiind confirmat de Parlamentul Republicii Moldova în anul 2001, imediat după comiterea atacurilor teroriste din Statele Unite ale Americii.

Mai mult, având în vedere nenumăratele abordări ale sintagmelor securitate și mediul de securitate, considerăm că obținerea unei strategii comune în cele două cazuri reprezintă o necesitate obiectivă, care, însă nu poate fi atinsă, decât prin conștientizarea faptului că multe dintre actualele provocări sunt rezultatul existenței unor amenințări și vulnerabilități comune, care necesită soluții de aceeași natură.

Concluzie

Acest lucru presupune ca demersul de identificare a schimbărilor din mediul de securitate, să se constituie într-o analiză riguroasă a problematicii existente în jurul securității, delimitată și fundamentată pe certitudinea existenței a trei constante în mediul internațional: statul, ca actor principal, starea de anarhie prin lipsa unui guvern mondial și puterea, sub toate aspectele ei.

Din aceste considerente, necesitatea de a elabora politici și strategii de perspectivă coerente în scopul asigurării securității naționale dictează necesitatea reorganizării sistemului securității naționale al Republicii Moldova într-un asemenea mod care este sensibil la nevoile naționale și care poate rezista la provocările fenomenului terorismului.

Concluzie

În conformitate cu deciziile Comunității Internaționale toate țările au mărit volumul de mijloace, alocate pentru problema contracarării terorismului. Au fost luate măsuri de optimizare a potențialului serviciilor speciale, fapt care a permis rezistența mai efectivă a fenomenului spălării banilor, precum și măsuri de consolidare a structurii legislative și de drept cu scopul suprimării activității teroriste și predarea teroriștilor spre judecată la momentul oportun.

Concluzie

Toate statele participante la consultațiile internaționale, oferă ajutorul în întocmirea și elaborarea listelor de teroriști și organizații teroriste din diferite țări ale lumii. Toate țările au primit lista cu denumirile organizațiilor bănuite de finanțarea terorismului, după care au început procesul de înghețare a mijloacelor acestor organizații. În rândurile țărilor europene a fost revizuită baza instituțională cu scopul determinării rolului armatei și a organelor de drept în cadrul manifestărilor anti-teroriste.

QUO VADIS ?

